

sige en Statsforæring til samtlige Landejendomsbesiddere paa 150 Mill. Kr. Der til kommer saa Tiendeloven, hvor Staten, Samfundet, Borgerne, vi alle skulle give Afkald paa 40 Mill. Kr., for at Tienden kan blive afløst paa en Maade, som vi slet ikke synes er retfærdig og ikke stemmende med Venstres gamle Principper. Her er altsaa ved disse samlede Love Tale om en Statsforæring til Hartkornsbesidderne paa ca. 200 Mill. Kr. Hvis det var Arbejderne, der kom med saadanne Krav, skulde vi høre et Skrig, baade fra Højre og Venstres Side, men nu er det Hartkornsbesidderne, de forholdsvis stillede, de Folk, der dog have noget, de eje, de Folk, der dog have Hjem og Husly, og som trods alt, hvad der ellers kan siges, ere uendelig bedre stillede end de besiddelsesløse, end de arbejdsløse. De arbejdsløse spiser man af med det allermindest mulige, over for dem har man finansielle Bekymringer, men her, hvor der er Tale om besiddende Folk, Folk, der eje en Del af Landets Jord, af Fædrelandet, Folk, der have Hus og Hjem og Gaard, her er der ikke Tale om at spise dem af, her vælter man 200 Mill. Kr. ud til dem.

Man har sagt, at den Anvendelse, disse ny Skattelove faa, dog alligevel er stemmende med Lighed og Retfærdighed, det er særlig Venstreflertallets Ordfører i det andet Ting, der har gjort gældende, at den rammer ligeligt — og hvad er der saa at klage over! Formueskatten rammer Formuen, enten den findes det ene eller det andet Sted, Indtægtsskatten rammer Indtægten, enten den findes i By eller paa Land, Ejendomsskylden rammer Ejendommene, enten de findes det ene eller det andet Sted. Ja, det er tilsyneladende rigtigt. Det var rigtigt, hvis Danmark var et ganske nyt Land, der ikke havde en eneste Skat, og man saa paalagde disse Skatter; saa vilde de ramme retfærdigt. Men nu er Danmark et gammelt Land med gamle Skatter, og saa er det Billede, man faar frem, et helt andet. Man siger, at Indkomstskatten paalignes alle, for saa vidt de overhovedet naa op over det skattefri Minimum. Ja, det er rigtigt. Men nogle faa Erstatning, og andre faa ikke Erstatning. Indkomstskatten paalignes Godsejerne paa deres Indtægt; men de faa Erstatning gennem en vældig Nedsættelse af deres Hartkornsskatter. En saadan Erstatning faa vi andre, som have Indkomst men ikke have Hartkorn, ikke Del i. Der siges, at Ejendomsskylden paalignes ligeligt paa alle Ejendomme, men der er rig-

tignok en væsentlig Forskel, og jeg forstaar ikke, at Flertallets Ordfører kan være blind derfor. Ejendomsskyld faa ganske vist alle Ejendomme i By og paa Land — og denne Ejendomsskyld er betydelig mindre end de gamle faste Skatter til Staten, og for saa vidt faa altsaa baade Grundejerne i By og Hartkorns-ejerne paa Landet en Nedsættelse i deres faste Statsskatter —, men der er den Forskel, at Forskellen mellem deres gamle Stats-skatter og deres ny inddrages for Grundejernes Vedkommende i Kommunekasserne, men Hartkornsejerne beholde den i deres egen Lomme. Det er ikke Lighed, det er ikke ensartet Behandling, det er en ganske væsentlig Forskel. Grundejeren har tilsyneladende faaet sine gamle faste Skatter til Staten halverede, men den Halvpart, han faar eftergivet, skal ind i Kommunekassen, og der maa den ind, hvis man ikke vil stille Kommunerne alt for meningsløst ugunstigt. Men ude paa Landet bliver Forskellen i Hartkornsbesiddernes Lomme. Hvis man derfor vilde hævde Ligelighedsprincippet, saa burde ogsaa den Forskel, der kommer ude paa Landet mellem Hartkornsbesiddernes gamle Skatter til Staten og den ny Statsejendomsskyld, inddrages, maaske ikke i Kommunekasserne, thi de faa Ejendomsskyld paa anden Maade, de faa et bedre Grundlag for deres kommunale Ejendomsbeskatning, men f. Eks. i Statskassen til Anvendelse — hvis man endelig vil have en Tiendelov, der kræver saa mange Penge — ved en Tiendeaflysning eller til andre Ting. Det kunde der dog være en lille Smule Mening i. Det vilde for øvrigt i alt væsentligt blive det samme, som om man lod Gammelskatten bestaa urørt. Der vilde, synes det mig, have været god Mening i, at man lod de 5 Mill. Kr. Gammelskat blive, hvor de ere, og saa til Gengæld undgik Indkomstskatten med 5 Mill. Kr. Med saadan et Par Pennestrøg, kunde man faa et antageligt Resultat af disse Skattelove, thi der er ikke den fjerneste Mening i, at Staten skal eftergive en Prioritet i Danmarks Jord, en gammel grundmuret Prioritet paa 5 Mill. Kr. om Aaret uden videre, og saa, for at faa disse Penge, opkræve en Indkomstskat fra os alle sammen, der begynder ved Indtægter fra 1,000—1,100 Kr. Det er ganske meningsløst og demokratisk set ganske uforsvarligt. Jeg er ogsaa sikker paa, at den højtærede Finansminister overordentlig gerne vilde ind paa en Vej i den Retning, jeg her har antydet. Hvis ikke Rygterne tage fejl, har selve Ministeren frem-